

BROERS

Verhaal van de Maand mei 2007

De geschiedenis van één van de meest verscheurde gebieden gaat mede terug tot een legende over twee broers. Twee wezen. Hun overleden vader heeft hen al zijn land nagelaten, met de opdracht het onderling gelijk te verdelen. Dit lukte zonder veel problemen, omdat de broers zeer goed met elkaar op konden schieten. Naast bloedverwanten waren ze ook elkaar beste vriend. Zij aan zij bewerkten ze jaren lang getrouw hun respectievelijke akkers.

Toen trouwde de oudste broer, en zijn jongere broer was samen met hem verheugd. De oudste broer en zijn vrouw breidden stap voor stap hun gezin uit met

in totaal zes kinderen. De jongste broer was net zo trots, blij en gelukkig als de vader van dit zestal. De jongste broer trouwde zelf niet. Hij was tevreden zo met zijn leven alleen.

Op een nacht kon de jongste broer de slaap niet vatten. Doodmoe liet hij de afgelopen lange dag van oogsten op het land de revue passeren. Opeens voelde hij een steek in zijn hart. Hij dacht aan zijn broer en diens omvangrijke gezin, en vergeleek dat met de hoeveelheden graan op hun akkers.

"Dit klopt niet", dacht hij. "Het is niet eerlijk, dat ik mijn hele oogst voor mij zelf houd, terwijl ik maar alleen ben en hij zeven extra monden heeft te voeden."

Hij staarde naar het plafond boven zijn hoofd. Zijn gedachten tuimelden door elkaar. De duisternis nam toe en hij wist niet wat hij moest doen. Toen stond hij op en nam een besluit. Hij kleedde zich aan en begaf zich naar zijn schuur. Voordat het ochtend werd had

hij een behoorlijk hoeveelheid van zijn graanoogst overgebracht naar de schuur van zijn broer.

"Zo klopt het weer," dacht hij toen hij weer in bed lag.

Tegen de ochtend schrok de oudste broer wakker. Hij wist niet waarom, maar opeens maakte hij zich zorgen om zijn jongste broer. Die lag daar maar alleen in dat andere huis. Geen vrouw. Geen gezelligheid. Geen kinderen. Geen vrolijkheid. Wie keek naar hem om als hij oud was? Hij had niemand die voor hem kon zorgen, als hij zelf niet zoveel meer kon. De oudste broer voelde een steek in zijn hart.

Rustig klom hij uit bed en begaf zich naar zijn schuur. Hij zocht een stevig aantal graanschoven uit en bracht die onvervaard naar de schuur van zijn jongste broer.

"Zo klopt het weer", dacht hij, toen hij weer in bed lag. "Nu heeft mijn broer genoeg extra graan om geld te sparen voor een waardige oude dag.

De volgende dag keek de jongste broer verbluft in de zijn schuur rond. Misschien had de duisternis van de nacht hem parten gespeeld. Het leek net alsof er minstens evenveel graan lag opgeslagen, als voordat hij al die schoven naar zijn broers' schuur had gebracht. Misschien had hij wel gedroomd. Hij krabde op zijn hoofd en besloot dat hij de komende nacht zijn droom werkelijk in daden om zou zetten.

Terwijl dit besluit in het hoofd van de jongste broer langzaam vorm kreeg, staarde de oudste broer in zijn schuur verbluft om zich heen en krabde zich op het hoofd. Vergelijkbare gedachten schoten door zijn hoofd. Een identiek besluit was het resultaat.

Die nacht verzamelden beide broers op hun eigen tijd zoveel schoven als ze konden en brachten die over naar de schuur van de ander. Weer terug in bed

waren ze er honderd procent van overtuigd, dat zij nú hun droom hadden waargemaakt.

De volgende ochtend konden ze dan ook hun ogen niet geloven. Weer lag dezelfde hoeveelheid graan in de schuur als de vorige avond!

"Dit is niet mogelijk!" zei de jongste broer.

"Dit klopt niet!" zei de oudste.

Beiden krabden zich op het hoofd (vermoedelijk een familietrekje) en besloten dat er dan maar draconische maatregelen moesten volgen. De komende nacht zouden ze álle geogste schoven verzamelen in deponeren in de schuur van de ander. Dan wisten ze tenminste zeker dat er niet enkel werd gedroomd over het zorgen voor je naaste. Beiden afzonderlijk knikten: dit was een wijs besluit.

De avond viel. De derde nacht van heimelijke graanverplaatsingen kwam. Beide broers ruimden hun respectievelijke schuren leeg, laden hun karren en beklommen puffend en hijgend de heuvel, die hun stukken land scheidde. Deze nacht keek echter een heldere maan toe op de inspanningen van beide mannen. Beiden zagen een silhouet langzaam en moeizaam dichterbij komen. Bovenop

de heuvel konden ze niet meer om elkaar heen. Links een grote kar met korenschoven. Rechts een grote kar met korenschoven. Beide broers grijsden verlegen (nog zo'n familietrekje waarschijnlijk).

Volgens Joodse geschriften glimlachte de Schepper vervolgens tevreden en zegende dit land. Koning Salomo koos deze gezegende heuveltop uit om de Grote Tempel te bouwen.

Volgens Islamitische geschriften glimlachte de Schepper vervolgens tevreden en zegende dit land. Hij stuurde zelfs een profeet naar deze heuveltop om te vertellen hoe blij hij was met deze onzelfzuchtige broederschap.

De geschiedenis van één van de meest betwiste gebieden op aarde begint met het verhaal van twee broers.

*- vrij naar een zowel Joods als Islamitische legende
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*

Marcel van der Pol

www.keridwen.nl